

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrsko dežele za vse leta 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se označilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolč frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

Ker se je naročnina vsled odprave kolek nekoliko znižala, velja sedaj

SLOVENSKI NAROD

za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22 — | Četr leta . . . K 5·50
Pol leta . . . „ 11 — | En mesec . . . „ 1·90

Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2 —.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25 — | Četr leta . . . K 6·50
Pol leta . . . „ 13 — | En mesec . . . „ 2·30

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkrati se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotočno naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje isto ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Novo leto.

Začelo se je novo leto. Če naredimo Slovenci bilanco za novo leto, če primerjamo to, kar smo učakali, z onim, kar smo pričakovali, nas obidejo žalostne misli, in obupati bi morali, ako bi količaj verjeli, da je usoda slovenskega naroda odvisna od slovenske državnozborske politike.

Občni položaj slovenskega naroda se tudi v minolem letu ni čisto nič izpremenil. Nikjer niti najmanjšega pozitivnega uspeha, ne jedne konkretnje narodne pridobitve ne moremo zaznamovati v kroniko minolega leta. Jedini veseli moment v tej dobi je, da se širi občna omika našega naroda, kar je zasluga slovenskega učiteljstva, da se utrujuje narodna zavednost, in da napreduje emancipacija slovenskega naroda od duhovniškega gospodstva, kar se

je najsijajnejše izkazalo na dan občnega zborja kranjske kmetijske družbe.

Naš list bo tudi v novem letu zvest in požrtvovanen branitelj in glasnik naročnih in naprednih idealov. Znižali smo mu ceno kolikor smo mogli, dasi ne dobivamo nikakih podpor od vlade in ne zajemamo nič iz Lilenthalove zapuščine kakor gotovi klerikalni listi; znižali smo ceno lista, da mu tako omogočimo kar največje razširjenje, dobro vedoč, da se s tem največ storiti za propagiranje naših načel.

Trdno pričakujemo, da nam ostanejo zvesti vsi dosedanji prijatelji našega lista, in da nam pridobe tudi novih. Slovenska inteligence v mestih in na deželi ima naranost dolžnost, da krepko podpira svoje glasilo in mu da sredstev, da uspešno izvršuje svojo nalogo.

Sedaj je to toliko bolj potrebno, ker skuša kranjska duhovščina pod vodstvom svojega škofa s terorizmom in z nasilstvi ugonobiti naš list. Pastirsko pismo je priznanje, da so klerikalna načela slaba in kvarna, zakaj če bi bila dobra, bi se klerikalizmu ne bilo batiti kritike, bi se mu ne bilo strahu tresti pred nasprotnimi listi.

Ljubljanski škof je bil pred več tedni sklical dekanje na posvetovanje, kako zatreći liberalizem na Kranjskem. Ugibali so dolgo, kako in kaj, in naposled našli pravo sredstvo: škof naj s posebnim pastirskim listom prepove liberalne liste. Ta žalostni pastirski list je jedini uspeh tistega skrivnostnega posvetovanja, in še ta pastirski list ne prinese škofu druzega kakor veliko blamažo.

Če stori vsak svobodomiseln narodnjak svojo dolžnost, če ostane zvest svojemu prepričanju in se oklene svojega glasila, potem dobi škof na svoje pastirsko pismo tak odgovor, da ne bo nikdar več prepovedoval listov. Škofu je treba pokazati, da vsa njegova škofovska avtoriteta v posvetnih rečeh nima prav nobene veljave, da se svobodomiseln občinstvo za

njegove prepovedi neljubih mu listov toliko meni, kakor za lanski sneg in da se ne da od njega ne od njegovih hlapcev komandirati in terorizirati.

Že to, da skuša škof z drznim terorizmom, z očitnim ščuvanjem zadušiti liste, ki ne trobijo v klerikalni rog, kaže, da je klerikalizem ves trhlen in gnil. Kdor je zdrav in krepak temu se ni batiti kritike. Mi se je ne bojimo. Mi ne bomo naših somišlenikov rotili, naj ne čitajo „Slovenca“. Nasprotno! Naj čitajo, čim dlje ga bodo čitali toliko bolje spoznajo, da je klerikalizem v resnici znak duševne in politične inferijornosti in s toliko večjim oduševljenjem pojdejo proti njemu v boj.

V znamenji boja, ki nam ga je napovedal ljubljanski škof, stopamo v novo leto, goječ trdno nado, da se konča ta boj s popolno zmago napredne narodne ideje in s popolnim porazom protinarodnega klerikalizma. Zvestobo za zvestobo, kličemo našim somišlenikom širok slovenske domovine in jih novič pozivljemo, naj se vsi do zadnjega oklenejo svojega lista, naj agitirajo zanj po vseh krajev da ostane močno orožje naših idealov.

Jedro židovstva.

V študiji o velenemcu Lagardeu opozoril je naš list (št. 190 sl. I. I.), kako umejo Nemci uvaževati židovsko vprašanje.

Ako je to vprašanje pereče za Nemce, koliko bolj more biti pereče za nas! Neposredno je sicer med Slovenci prav malo židov, ali komu izmed nas bil bi veliki vpliv židovski i na naše dežele neznan? V Nemčiji je židov 500.000, v naši monarhiji jih je štirikrat toliko, namreč okoli 2.000.000! Sploh je naša država na drugem mestu, kar se tiče židov; največ jih ima — slovenska Rusija, namreč 4 do 5 milijonov; ker je vseh židov na celi zemlji blizu 10.000.000 — menda najviše število, kar je v zgodini sploh kdaj židov bilo —, ima sveta

Rusija malone polovico izvoljenega naroda v svojih granicah in v svojem varstvu. Večina onih 4 ali 5 milijonov zopet je v zapadnih gubernijah, posebno med katoliškimi Poljaki, kjer je vsak sedmi človek žid; te gubernije se z opravičenjem imenujejo vagina Judeorum, iz katere se to ljudstvo vedno rekrutuje in razširja na vse vetre sveta.

Po številu so sicer židje še povsod v manjšini; ali njihova moč po vsem svetu je velikanska: primeroma jih je malo, ali vendar ima ves svet ž njim posla dovolj . . . Vsi narodi žide sovražijo — ali židje so vkljub vsem preganjanjem močni, od dne do dne močnejši!

Vzemimo n. pr. samo našo monarhijo! Na Ogrskem, kjer je 730.000, to je 4 18% židov, imajo oni vso moč v svojih rokah; ogrsko kraljestvo moglo bi se imenovati Judeao-Madjaria, Madjari sami na sebi ne bi nič bili, ko bi ne bilo slovanske krvi in židovskega duha; kajti Slovani onkraj Litave so material za židovske in madjarske fevdalne interese.

Tostran Litave je blizu toliko židov kakor Slovencev (!), namreč 1.150.000 ali 4 8% (v Galiciji sami jih je blizu 700.000!) Da pa imajo tisočkrat več premoženja in vsled tega tudi vpliva na državno in družabno življenje kakor Slovenci, to pač mi zelo čutimo. Njih premoč posebno na gospodarskem polju oživotvorila je antisemitsko mogočno gibanje na Dunaju in po vseh drugih deželah, kjer je židov in svojega prikrašanja zavedajočega se naroda. In če so imeli v poslednjih letih Francozi — med katerimi je samo 70.000 Izraelcev ali 1 1/4% — svojo Dreyfussiado, imajo Čehi — v kraljestvu Češkem je več židov ko v celi Franciji, namreč 100.000 — svojo hilsneriado; nedavno je akademična mladež češka vsečiliščnega profesorja, svojega nekdanjega ljubljanca, skoro kamnala radi židovskega imena!

Židovski narod je kat' exochen narod

LISTEK.

Naš obračun.

Sestavl Zadovoljnoslav Optimistič.

Dajte mi prostora, gospod urednik, tukaj-le pod črto, da na „razvodju“ starega novega leta nekoliko pofilozofujem! Filozofija je že od nekdaj moja strast. Odkar pa imamo pri nas posebne revije za shlastično filozofijo, sem popoln filozof, četudi brez doktorske diplome.

Kaj mislite, o čem Vam mislim pisati?

O, Vi ljuba duša, ki ste tako zagrizeni v tisto nesrečno politiko, ki nimate nikoli miru, ne podnevi, ne ponoči in zmerom premišljujete, kako bi jo povedali tam gori nad črto še bolj osoljeno! Vi boste na koncu preteklega leta gotovo spet tarnali, da Slovenci ne pridemo nikamor dalje; svoje pero boste pomakali v najčrnejšo pesimistično „Doppel-Copir-tinto“. Jaz pa Vam pravim, da smo s preteklim letom v obči lahko zadovoljni! Seveda ne bom zamolčal tudi temnih strani naše polpreteklosti!

Torej poslušajte!

Mene veseli, da, kadarkoli se na Dunaju izjemoma otvoriti tudi državni zbor, nikoli ne pozabijo povabiti naših poslancev! Jaz mislim, da je to pač velika čast za mali slovenski narod, in samo čudim se, da tega momenta v našem političnem

življenju niste še nikoli omenili! Pomislite, slovenski poslanec sme sedeti v parlamentu in sme celo gledati ministrom v obraz! — Ali ni to največja čast za nas?

In kaj gledati — še glasovati sme slovenski poslanec, n. pr. za zvišanje vojaškega budgeta, proti odpravi § 14. in tako dalje. Apropos, ta § 14. je res nekaj veličastnega, in jaz kar ne morem razumeti, kako more filozofski izobražen človek dandasne še nasprotovati absolutizmu, ki je vendar „od Boga“! —

Ker sem govoril o naših poslancih, dovolite, da se jih še enkrat rahlo doteknem! Rečem Vam, da sem z vsemi brez izjeme jako zadovoljen! V preteklem letu so se nekateri izmed njih tako solidno vedli, da niso nikoli motili idiličnega miru. S tem so nekateri samo dokazali, da so res slovenske (ne češke) krvi ter da znajo izvrstno molčati. Čisto prav se mi zdi, da niso nič interpelirali zaradi znanih izgradov v Celju. Prosim Vas, Celje je „fremdes Gebiet“, in dognano je, da so se celjski Nemci vedli povsem mirno in dostojno, dočim so Slovenci in Čehi napadali! Punctum! Čemu torej interpelirati in sestnosti prodajati, ko „tako nič ne pomaga!“

Čehom je vlada preklicala tiste Nemcem krivične jezikovne naredbe. Jaz ta ukrep popolnoma odobram! Prosim Vas, ali ni dovolj, da je ravnopravnost za nas Slovence na papirju — kaj treba ravnopravnosti še v dejanju! In če za-

tevata kaj takega Wolf in Schönerer, potem se razume, da se jima ugovarjati ne sme! Prav pa ni, da so Čehi potem razsajali, kakor neolikani otroci, ker so jim vzeli tiste jezične naredbe! Ne, to pa ni prav! Prvič soliden državljan nikdar ne godrnja, ne protestuje in ne razgraja, ker mora vedeti, da kar ukrene kak efemeren minister, da je to emanacija božje previdnosti same; in drugič — no „quod licet Jovi, non licet bovi“! Prosim Vas, to vendar ni vse eno, če razgraja in demonstrira Slovan ali Nemec! Nemec seveda sme, kako pa da, sme! — Slovan pa ne! To je jasno!

Ne, Čehi mi res ne ugajajo več! Prenehmirni so in preglasni! To smo mi Slovenci čisto drugačni ljudje! Zmerom tisti, pohlevni, solidni in lojalni. Tako je prav! Saj, čemu bi mi tudi demonstrirali, ko pa nam vlada n. pr. še nikoli ni vzela nikakšnih jezičnih naredeb, niti preklicala kakšnih koncesij! — Zato je tudi čisto logično, da so n. pr. slovenski poslanci takrat, ko so Čehi v parlamentu psovali vlado radi preklica jezičnih naredeb, lepo molčali in Čehom nikakor niso hoteli pomagati niti z mejklici ne! Tako je prav! Kaj nam mar, kar se godi na Češkem! —

Ozrimo se torej po Slovenskem! Imenito! Povsod napredeč! Slovenci imamo sedaj po Kranjskem, Štajerskem, Primorskem in Koroškem že deset slovenskih gimnazij, dve slovenski realki, sedem sloven-

skih meščanskih šol — in to leto se otvoriti v Ljubljani še slovenska univerza! Wie wir's so herrlich weit gebracht! Le to ni prav, da nameravajo zidati ljubljansko vsečilišče tam, kjer stoji sedaj takozvana vojaška bolnica in vojaška pekarija na voglu Dunajske in Franca Jožefa ceste! Moj Bog, tako spet padejedna najlepših in najmonumentalnejših stavb stare Ljubljane! Jaz ne razumem, da sedanji občinski svet nima oči za arhitektonске krasote tega erarskega poslopja! To je naravnost vandalizem, da hoče mesto to staro relikvijo odstraniti! Po menjem skromnem mnenju se more ta krasna stavba na stran postaviti najslavnnejšim poslopijem starega in novega sveta, kakor na pr. Parthenonu v Atenah, galeriji Viktorja Emanuela v Miljanu, rimskemu Vatikanu, dunajskemu ali peštanskemu parlamentu, itd. No, pa kar je, to je! Tako pade jedna častita starina za drugo, ker jih ni ljudij med občinskimi svetniki in pa na ljubljanskem magistratu, ki bi imeli kaj čuta za lepoto stare vojaške bolnice! Tužna nam majka! Pravi Vandali smo!

Preteklo leto moramo prištevati vsekakor najznamenitejšim v naši slovenski zgodovini — in to zategadelj, ker se je bila v tem minulem letu prvikrat po preteklu skoro 300 let ad majorem Dei gloriam se žgala slovenska knjiga! V srednjem veku se je z vnemo gojil šport avto-da-fe-jev, pozneje pa se je, žalibog, opustil. Morebiti doživimo še to, da se na kakem ljubljani-

kapitalistov; on se pa udeležuje tudi skoro na vsakem polju napredka.

1. Izoliranost in izvoljenstvo židov.

Gotovo je prezanimivo, razglašljati o narodi židov. Kako je prišlo k temu, da ima ta narod tako vodilno ulogo v razvoju cloveštva?

Kdor bi hotel dobro razumeti židovstvo, moral bi celo zgodovino zasledovati: viden bi odvisnost židov od drugih plemen in narodov, pa tudi njih samorastlo kulturo. V tej prekratki študiji se historičnih črtic more le prav malo podati.

Da razumemo današnje žide, treba se nam je vrniti do časa pismouka Esra, pod katerim je biblija bila zbrana približne v obliki, kakor se nam je ohranila do danes, okoli 458 pred Kristusom; po vrnitvi iz babilonske sužnosti bilo je ves narod hipnotizirajoče geslo: zakon; ali zakon, postavo razumeli so v postranskih stvareh, v pendantnem dlakocepstvu in v praznih formah; zastopniki te smeri židovskega razvoja bili so farizejci.

Akoravno se pa je ta smer prebujno med židi razvila, vendar je iz njihovih svetih knjig razvidno, da sta prednika tega skaženega duha, namreč hebrejstvo in izraelstvo, imela dosti plemenitejših prorokov. Glavni smoter judovskega ali farizejskega zakona je, Jude strogo ločiti od sosednih narodov in jih napraviti za tuje v vseh deželah razen v Palestini; ("farizejec" po orientalistu Lagardeu pomeni isto kar "separatist".)

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 2. januvarja

Sprava mej Čehi in Nemci.

Poslanec Pacák je pisal v „Podv. Liste“: Ne da se tajiti, da se s spravo mej Čehi in Nemci razmere takoj spremene. Ne da se nadalje tajiti, da bi imela oba naroda v kulturnem, gospodarskem in gmotnem oziru velik dobiček, da bi postala v tej državni polovici odločilni faktor in močna protitež madjarski nenasitnosti. Narod in njega zastopniki si žele spravo, kajti od boja med Čehi in Nemci ima korist le Madjar. Seveda se zdi sedanji čas marsikomu neprimeren za spravo, kajti češke rane še preveč krvave. Toda jedno je gotovo, da je sprava potrebna. Brez Čehov in proti njim ni možno vladati, to je dokazala njihova poslednja obstrukcija, a tudi proti Nemcem ni možno vladati, to je dokazala njihova lanjska obstrukcija. Rezultanta teh dveh dejstev pa je sprava med Čehi in Nemci. Za spravo so se potezali že Taaffe, Badeni in Thun. Čehi so se vselej udeležili spravnih konferenc, Nemci pa so pod Badenjem in Thunom vsako spravo principialno odklonili. Seveda, saj so Čehi zahtevali jednakopravnost in prvo mesto češčini v češkem kraljestvu! Tega pa Nemci ne marajo. Toda sprave ne bo nikdar možno doseči, ako ne bo češki jezik na svojih rodnih tleh, v staroslavnom češkem kraljestvu na mestu, ki mu gre po zgodovini in navi. Čehi ne bodo nikdar sklenili miru le radi miru, nego le mir pravice in napredka

skem trgu sežge na grmadi kak svobodomiseln Slovenec. Bog daj!

Pred kratkim ste tu-le gori nad črto hudo ropotali, ker je najnovejši pastirski listi javno prepovedal naročiti se na „Narod“, „Rodoljub“ in „Ljubljanski Zvon“. Rekli ste, da se s tako prepovedjo dela naravnost trgovska reklama za „Katoliško tiskarno“. Meni pa se ta prepoved zdi pametna in logično-naravna. Če igrajo na Kranjskem nekateri duhovniki vlogo natakarjev in komijev, ne vem, zakaj se ne bi smeli pečati s kolportažo svojih časnikov! In v današnjih modernih časih se prav lahko zgodi, da bo prodajal po ljubljanskih ulicah g. dr. Janežič „Slovenca“, g. dr. Lampe „Dom in Svet“ in g. dr. Ušenčnik svoj „Katoliški Obzornik“. Zakaj ne?

Z zadovoljstvom zabeležujem, da se našemu narodu niti ob periferijah nikjer ne godi več najmanjša krivica. Visoka vlada skrbi zato, da je Slovenec povsod ravno praven — še pri davkariji!

Štajerskim Slovencem se ne more godit boljše, kakor se jim godi sedaj. Primorci so popolnoma ravnopravni Lahom. Koroški Slovenci pa počivajo kar na samih rožicah. Ker škof Kahn ne zna slovenski, je dobil za koadjutorja slovenskega posvečenega škofa in partibus infideli. Tudi Rim nas odlikuje. Pretekle dni je romal prevzvišeni nadškof dr. Missia preko Dunaja v „večno mesto“, da je prejel tam

mile domovine. Ali imajo sedaj Nemci poštene namene? Tega Pacak ne ve. Mnogi Nemci brčas, toda šovinistična večina ne. Ti šovinisti pa so danes gospodarji med Nemci. Pacak zato ne verjame, da bi imele bodoče spravne konference kak uspeh. Tudi leta 1900 bo leto bojev.

Rusija v Aziji.

Medtem ko sekajo Buri Angliji hude rane, si utruje Rusija v Aziji svojo moč vedno bolj. Sibirska železnica se je v zadnjih dneh zopet podaljšala; dovršil se je namreč zadnji, 301 vrst dolgi kos transbajkalične železnice in danes je Peterburg zvezan s skoro 7000 vrsto dolgo železnično progo z Wladiwostokom ob Tihem oceanu. Ko se je l. 1891. začela delati ta železnica ob prisotnosti tedanjega prestolonaslednika sedanjega cesarja Nikolaja II. v luki Zlati rog pri Wladiwostoku, tedaj Rusija še ni vedela, ali bo mogla ta svoj velikanski načrt dovršiti, ker ji je delala Anglija povsod velike zapreke. Ruski diplomaciji, ki je pač med vsemi sedanjimi najgenialnejša, se je posrečilo spodkopati upliv Angležev na Kitajskem tako radikalno, da sme sibirsko železnico zvezati s Pekinom. Kajti šele potem, ko bo imela Rusija vso severno Kitajsko pod svojim mogočnim vplivom, šele tedaj ji bo možno obračuniti z Anglijo ter dobojevati z njo borbo v Aziji. Velikanska je moč sedanje Rusije v Evropi in Aziji, a ta moč le še narašča dočim moč Anglije peša in pada. Bodoče stoletje bo nedvomno stoletje slovansko.

Vojna v Južni Afriki.

Ladysmith in Mafeking se ne bosta mogla več dolgo držati. V Ladysmithu razsaja mrzlica in general White je tudi bolan. Streljiva že jako primanjkuje. Vendar pa so ondotne dolgočasne angleške dame vzlic temu neizpremenjene po svoji neslanosti. Obč. svet Ladysmitha je namreč na zahtevo teh finih dam naprosil generala Whita, naj prepové svojemu vojaštvu ob nedeljah kopati se, češ, da to čestite dame shokira. White pa je to zahteval ladysmithskih dam energično zavrnil, češ da je nedelja edini dan, ko se morejo njegovi vojaki malo oddahniti in skopati, kajti le v nedeljo ne bombardirajo Buri mesta. Ker bo mesto Ladysmith itak kmalu padlo v oblast Burov, bodo imeli takrat čestite dame priliko še večkrat shokirati se, kajti Buri imajo uprav klasično priproste nazore o javni morali. Iz Mafekinga so skušali Angleži 24. in 26. decembra uiti, a Buri so jih obakrat hudo pretepli in zadrevili nazaj. Angleži so imeli 109 mōž mrtvih in ranjenih, Buri pa 2 mrtva in 7 ranjenih. — Angleži bi se menda sedaj radi vgnezdzili v portugalski Delagoa-bai, da bi delali ondi sitnost raznim trgovskim ladijam, ki dovajajo baje Burom proviant. No celo lord Rosebery protestira javno v „Times“, da se smatrajo živila za kontrebande. Buri so za dve leti docela preskrbljeni s proviantom, tako da jim Angleži s te strani ne morejo škoditi. Streljivo in orožje pa si tudi delajo

kardinalski klobuk. — Najvažnejši dogodek novejšega časa pa je to, da smo dobili za Božič nove ministre! To je epohalnega poročila! Jaz ničesar rajši ne čitam, ko imena novih ministrov. Prepričan sem, da bodo ti novi možje vladali v duhu našprednem. Dobro poučeni dnevnik „Arizona-Kicker“ ve povedati, da so na Dunaji na praznik Nedolžnih otrok otvorili novo kavarne, krasen „Café chantant“, ki nosi na prločju zlat napis z velikanskimi črkami: „Zum Paragraf Sieben-plus-Sieben“. Originalen secesionističen napis — kaj ne? Dunajčan pač ve, kaj je „chic“.

Prsti me srbe, da bi Vam zinil še katero o svetovni politiki, toda bojim se, da bi mi zaprli usta, ker ste tako skopi s prostorom. To Vam je tako znano, da je rodil slavni mirovni kongres v Haagu najlepše sadove. Dokaz temu je krvava vojska v južni Afriki. V tej vojni napreduje angleška armada tako hrabro proti Kapstadtnu nazaj, da angleški generali že na glas molijo. Angleška je domovina liberalizma, če pa že takšni okoreli liberalci in framasoni molijo, no, potem morajo že vedeti, zakaj . . .

Dovolj za danes! Želim samo, da bi se nam Slovencem v novem letu tako imenitno „dobro godilo“, kakor v starem letu, potem se smemo brez skrbi pripravljati na svojo — zadnjo uro.

v svoji domovini. Drugih poročil ni z bojišča. Vojaški poročevalci sodijo, da nameščava general Buller v kratkem zgrabiti Bure na gori Inhlawe.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 30. decembra.

Seji je predsedoval župan Hribar, Overovatljema zapisnika sta bila imenovana obč. svetnika Komarovc in Prosenec.

Po poročilu obč. svet. Žužka so bili odobreni nivoi za hodnik pri hiši Cecilije Kavčnikove v Vegovi ulicah, na Sv. Petra cesti in na Radeckega cesti in posestnici Kristini Schinzlovi v ta namen dovoljen prispevek 150 gld. iz regulačnega zaklada; glede preložitve poljske poti ob Tönniesovi gramozni jami za pokopališčem je bilo sklenjeno, da mora firma Tönnies pridobiti toliko sveta, da se odpre druga, 4 m široka vozna pot, in da mora firma sama to pot urediti; priziv Ivana Pintarja radi podstrešja v hiši Marije Boršnikove na Dolenjski cesti št. 4 je bil odklonjen, sklenjeno je bilo, odprieti Čopovo cesto, ki bo vodila od Resljeve ceste v Miklošičeve ulice in napisled je bila mestna vožnja za leto 1900, 1901 in 1902 oddana Eliji Predoviču kot najcenejšemu ponudniku.

Po poročilu obč. svet. Turka je bilo sklenjeno oddati dobavo stavbnega lesa za dobo 1900—1902 Ivani Tavčar; dobavo klesarski del za isto dobo Alojziju Vodniku, in dobavo posipalnega materijala Albertu Vodniku in Jakobu Trpincu.

Po poročilu obč. svet. Komovca je bilo sklenjeno, ponuditi Luki Ščetu na stolbi za škodo, ki se mu je našla povodom gradnje mestnega doma, 350 gld. in nekatere potrebne poprave izvršiti v lastni režiji.

S tem je bil končan dnevni red javne seje. Predno se je začela tajna seja, se je župan v daljšem govoru spominjal letosnjega delovanja obč. sveta ter podal o njem kaj zanimivo in poučno sliko.

Danes — je dejal župan — ima obč. svet svojo 35 sejo v letosnjem letu. Ako se pomisli, da so nekatere seje trajale po 3½ in 4 ure, se mora priznati, da je imel obč. svet polne roke dela. Še več dela pa so imeli odseki, zakaj skoro vsak dan je imel kak odsek sejo. Z mirno vestjo se ozira obč. svet danes nazaj na svoje delovanje in reče lahko, da je v polni meri izvršil svojo dolžnost.

Uspehi tega delovanja se vidijo pri vsakem koraku. Mi sami tega niti ne zapazimo tako, kakor tujci, ki se tem uspehom kar ne more načuditi.

Po delovanju obč. sveta je Ljubljana dobila širje in lepše ulice in mnogo javnih nasadov, kakršnih celo nekatera večja in bogatejša mesta nimajo. Javni snažnosti se je posvečevala vsa pozornost, in ker je obč. svet za prihodnje leto določil v ta namen večjo svoto, se bo lahko še več storilo, vsled česar bo Ljubljana še zdravje postala. V tem oziru sta vodovod in elektrarna jako mnogo pripomogla. Poraba električne rase tako, da je bilo treba nov stroj postaviti. Kako ugodno vpliva vse to na zdravstvo, je vidno iz uradnega izkaza statistične centralne komisije. Ljubljana, ki je pred nedavnimi še veljala za eno najzdravejših mest, je danes v zdravstvenem oziru mej cisilitvanskimi mesti tretje. Samo v Inomostu in v Opavi so boljše zdravstvene razmere, povsod drugod so slabše. Iz tega se najbolje vidi, koliko je obč. svet storil za asanacijo mesta, v katerem oziru je tudi od delovanja tržnega komisarja dobroih uspehov pričakovati.

Delovanje občinskega sveta pa je bilo tudi v družih ozih plodonosno. Pripravilo se je vse, da se začne na spomlad graditi ubožnica in hiša iz grofice Stubenbergove ustanove, ljudska kopel je skoro dozidana, z uravnavo Rimske ceste je mesto pridobil jako lepo cesto, podaljšale so se Bleiweisove ulice, napravili sta se Miklošičeva cesta in Sodiške ulice in sezidani so bili razni kanali. Najvažnejše pa, kar se je storilo, je sklep glede električne železnice. Občina je dosegla tako ugodno pogodbo. Varščino je firma že vložila, načrti so tudi gotovi in je s tem zajamčeno, da se začne železnica prihodnjo pomlad graditi.

V prihodnjem letu je treba zgraditi šolsko poslopje pri Sv. Jakobu, in treba se bo lotiti z zgradbo mesarskega mostu.

Naravno je, da se tako obširno delovanje ni moglo vršiti na stari tesni pod-

lagi, na kateri se je delalo skoro do potresa. Nova doba zahteva novih sredstev in vsled tega se je obč. svet odločil za najetje posojila v znesku 800.000 gld. V listih tistega kalibra, ki grde vse, kar dela občinski svet, se seveda veliko piše, da dela občinski svet děluge. Dotičniki ali nimajo nič pojma, kako se dela drugod in ne vedo, da se mora denar najeti, ako se hočejo delati investicije, ali pisarji tako zgorj iz zlobnosti. Kar je občina doslej investirala, je vse donaša lep dobitek in dobi svoj čas občina vodovod, dve kasarni in elektrarno brez bremen in z lepimi rezervami v last. Te investicije se s klavnicu vred vse tako dobro obrestujejo, povrh pa bo l. 1902. ostalo mestni občini od loterijskega posojila 18 do 20.000 gld. dohodka.

V očigled takim uspehom naj le kriče tisti, katerim je naloga ščuvati, razsodno občinstvo ve, da je mestu bilo delovanje občinskega sveta v korist.

Tudi na socialno-političnem polju je občinski svet nekaj vstvaril, namreč posredovalno za delo in službe. Tudi glede te so se našli ljudje, ki so trdili, da so oni občinski svet prisilili k temu sklepu. Kadar sem slišal to bahanje, sem se spomnil pravljice o vozniku, ki je zvrnil voz. Žaba je prišla iz luže in reglala, ko so ljudje voz postavljeni. Po končanem delu pa je rekla, hvala Bogu, da sem reglala, drugače bi voza ne bili po konci spravili.

V gospodarskem oziru je občina prišla do stalnega proračuna. Regulirale so se plače redarjem, uradnikom in slugam in zdaj bo možno z enakim proračunom račnati. Pri današnjem sklepu blagajnice se je konstatiralo prebitka nad 5000 gld., a svoto 11068, ki se je iz prebitkov mej letom izdala znaša ves prebitek 16.200 gld. Vrh tega se je 54.000 gld. neporabljene kreditov naložilo v mestni hranilnici. To ugodno stanje mestne blagajne, daje najboljše nade za prihodnost.

Ko sem prvič storil obljubo — nadaljeval je župan — tedaj sem dejal, da bo ena glavnih mojih nalog, varovati svenki značaj Ljubljane. Dejal sem tudi, da hocem biti pravilen Nemcem. To veli, še danes, a nekateri Nemci zahtevajo preveč od nas. Dandanes se povsod gleda na zunanjji značaj mest. Tako delajo drugod, tako moramo delati tudi mi. Veselo je to, da je obč. svet soglasno odobril napravo samoslovenskih napisov. S temi napisi se Nemcem ni storila nikaka krivica. Z Nemci se uraduje nemški, toda naša čast zahteva, da mora Ljubljana imeti samoslovenske napis. Ako ima malo kočevsko mestce samonemške napis, ako so skoro vsi javni napisi na Kočevskem samonemški, koliko bolj mora potem to načelo veljati za Ljubljano. Stvar še ni rešena, a upati je, da dejelni odbor pritrdi volji obč. sveta.

V tem oziru, da pokaže Ljubljana svoje slovensko lice, se je v minolem letu še nekaj storilo. Pri gasilnem društvu se je namreč uvedlo slovensko poveljevanje in to po iniciativi obč. sveta.

L. 1896. — končal je župan — sem izrekel željo, da bi prišla opozicija v obč. svet. Letošnje leto jo je prineslo. Včeraj se je pojavila kot stvarna in dala obč. svet. Senekoviču priliko, svariti pred neslogom. Ljudje zunaj obč. sveta žele, da nastane razpor, ne mestu v korist, ampak v njihovo strankarsko korist. To so elementi, ki mestni upravi ne dajo nikdar dobre besede, a želeti je, da se jim odreče posluh.

Želeč, da bi bilo delovanje obč. sveta tudi v prihodnje tako kot doslej, in da bi bili uspehi tudi tako ugodni kot doslej, je župan želet vsem obč. svetnikom srečno in veselo novo leto. (Živahni dobro-klici.)

Podžupan dr. vit. Bleiweis se je zahvalil županu na njegovi izredni delavnosti in skrbi za občino, kakor tudi vsemu magistratnemu osebju, in zagotovlja županu, da lahko vedno računa na obč. svetki bo odslej z veseljem storil svojo dolžnost, je županu želet srečno in veselo novo leto.

Na to se je začela tajna seja, v kateri se je razpravljalo o nekaj personalnih zadevah.

Dnevne vesti.

gg. Pavel Auer, v dragonskem polku št. 5; Josip Prince, v pešpolku št. 96; Josip Jaklič, v pešpolku št. 27; Edvard Pogačnik, v pešpolku št. 53; Karl Gabriel, v pešpolku št. 96; Milan Paternoster, v pešpolku št. 79; Franc Potočnik v pešpolku št. 17. — Zdravnik g. dr. Peter Košenina v Ljubljani je imenovan zdravnikom okr. bolniške blagajne v Št. Vidu.

— Umrla je gospa Zofija Pfeifer roj. Tomažič, soproga gospoda višjega rač. svetnika Pfeifera v starosti 55 let. N. v m. p.!

— **Slovensko gledališče.** Iv. Strauss je imel torek besedo tudi na našem odrvu. Čuli smo njegovega „Netopirja“, ki je — kakor pravijo tisti, ki poznajo Straussa bolj nego mi — najboljše delo, ki ga je ustvaril njegov plodoviti duh. „Seid umschlungen, Millionen!“ In res objemajo njegovi valčki ves veseli svet! V tem žanru je Strauss velik, in po vsej pravici mu sodi naslov „Kralj valčkov“. Peli so torek „Netopirja“. Najizbirnejši, najnatančnejši kritik — dunajska dvorna opera — je izrekel o „Netopirju“ veleugodno kritiko: sprejem ga je v svoj repertoar. In kaj naj rečemo mi? Kramamo ga uvrščamo v število tistih redkih operet, ki so jih peli, in ki jih bodo peli na slovenskem odrvu. Svoje osebno mnenje o opereti smo izrekli že lansko leto o neki priliki — pri „Klarici na vojaških vajah“, če se ne motimo — torek je nečemo danes ponavljati. Ali človek je časih rad lahak in se rad zabava. Duša mu pije živahne glasove, a je ob tem mirna. Ne dvignejo se njeni valovi do vzburjenja, no, tu in tam zatrepeče v nji kaka struna, in misli vzlete od težkega življenja tja nekam v razkošje in lahkoživot... A ta hipna nenormalnost je brez vsakršnih posledic. Martin v Zagreb, Martin iz Zagreba! Pa naj nas nihče ne razume napak! S tem hočemo le reči, da pridemo iz gledališča taki, kakršni smo šli vanj, a vendar le smo preživeli nekaj veselih trenotkov. Zato pa smo tistim, ki nam je provzročajo, zanj hvaležni. „Netopirja“ so igrali prav dobro. Če bi imeli več izkušenj, bi ga igrali gotovo boljše. In če bi melo naše osobe v žilih dunajsko kri, bi ga igralo še boljše. Pred vsem moramo pohtevaliti ono vztrajnost, óno čudovito pridnost, s katero so se priučili nekateri in nekatere slovenščine. Po vrsti, kakor jih imenuje gledališki list, omenjamamo osobe s potrebnim in zaslужeno pohvalo: G. Desari je prav krepko pel in živahno, temperamentno igral. Gdčna. Carneri je bila v petju in igri izborna Rozalinda. Gosp. Inemann je igral tako, kakor bi ne bil nikdar Hamlet. Kako je ta mož raznoličen, to je čudovito! Nad vse ljubezni in lepa je bila gdč. Nočni. To je bil Orlovski — nežen in eleganten princ od nog do glave! G. Lebeda nas je prav zadovoljil zlasti z ono resignacijo v zadnjem aktu. G. Danilo je bil spet v strugi, kjer nekako najbolje plava. Gospod Pavšek je bil nekoliko podoben Vašku v „Prodani nevesti“. Gospa Polakova pa je imela svoj večer. V nji tiči neko posebno življenje, ki jo dela velesimpatično, in ki ji je dalo in ji bo prihranilo ono priljubljenost, katero uživa med našim gledališkim občinstvom. Gospa Polakova je pač živo življenje našega gledališkega življenja. Gospod Housa ima hvaležno ulogo. Izrekli bi mu hvalo brez vsakega očitka, da ni nekoliko pretiraval. Prav čedno je pel g. Polašek. Druge uloge so statističnega značaja, vendar so jih smatrali igralke in igralci resnimi, zatorej je bil tudi vtisk najpovoljnješi. Vendar hočejo biti nekateri — presmešni. Do vtip velja le toliko časa, dokler se prevečkrat ne ponavlja. A tisto brezizrazno ljubljansko frazo „Punca pa taka!“ smo čuli v tolikih variantah, da smo je bili siti do grla. Gledališče je bilo nabito polno. Tako tudi sinoči, ko so ponavljali „Rokovnjače“. O njih smo že toliko govorili in pisali, da se nam ne zdi potrebno, ponavljati že povedanega. „Rokovnjača“ so magnet, ki ga ne bo snedla rja. Pa moramo biti zahvalni g. Govčkarju, da nam ga je skoval. G. Inemann nam je vrlo ugajal. Nandeta menda še ni tako igral! Gg. Deyl, Danilo, Orehek in Housa so bili izvrstni. Gdč. Ogrinčeva, gospa Danilova in gdč. Slavčeva so igrale izborni. Ali nähvalimo g. Verovška? Na njem igra celo klobuk! Kako je prirastel g. Verovšek občinstvu k srcu s to svojo najboljšo ulogo, dokazuje viharni aplavz, s katerim ga je sprejelo občinstvo takoj, ko se je pojavit na odrvu. In tudi pozneje se mu je ploskalo

neumorno. Pesem o vinu je zapel brez vsake skušnje in priprave gosp. Polašek prav dobro in zasluz, zato vso pohvalo. „Vojaki“ so jo rezali v prvem dejanju tako, da so morali ponavljati ljubko koračnico. Pa komu ne bi ugajali, ta lepa kompozicija našega Parme? „Rokovnjača“ napolnijo pač vsaj še jedenkrat naše gledališče! — a —

— **Sokolov Silvestrov večer** se je letos obnesel v vsakem obziru prav sijajno in bil živ dokaz simpatij, katere uživa to društvo. Odlična družba se je zbrala v televadni dvoranji, ki je bila napolnjena do zadnjega kotička. Reditelji večera (dr. Kušar, Jagodic in J. Noll) so poskrbeli za zanimiv, raznovrstni program, ki se je izvajal brez najmanjše zaprake na splošno zadovoljnost. Trgovska pevsko društvo pelo je prav krepko pod spremnim vodstvom g. Razingerja in se je moral „Luna sije“ (bariton-solo g. J. Noll) ponavljati. Tudi ostale zvore je občinstvo živahno aklamovalo. Gospoda režiser I nem a n in Housa sta zabavala občinstvo z dvema humorističnima točkama „Pričazni v naravi“, v kateri je g. Ineman kot „solnce“ razvijal drastično mimiko in „Moderni avtomat“, z mnogimi jako dobrimi aktualnimi dovtipi. Občinstvo jima je izražalo prav živo svojo zadovoljnost z glasnim ploskom. Mnogo smeha je vzbujal „Ulajnar od koprolu“ iz starejšega sokolskega šaljivega repertoarja, ki sta ga izvajala gg. J. Noll in Puš prav drastično, in katerega krvavotragično osodo je s prav primernimi slikami ilustriral g. Veble. Mimogrede naj omenj, da je drugi del iz Levstikovega peresa. Vojška godba je svirala ves večer prav neumorno. Najimenitnejša točka pa je bila krasno aranžirana velika alegorična živa podoba ob polnoči „Novo leto“, katero se občinstvo kar ni moglo nagledati, in se je moral zastor zopet in zopet dvigniti. Bila je res krasna in gre posebno priznanje vsem, ki so sodelovali in jo tako lepo izvedli. Mej damami omenimo gdčno. Vračkovo, ki je bila dražestno novo leto in gospe Housovo in Veble (genija) v skupini raznih stanov in narodov, ki pozdravljajo novo leto ob zvezkih krasne sokolske koračnice, pa so sodelovali člani Sokola. Novoletnico govoril je prav krepko podstarosta dr. Kušar ter posebno podarjal narodno odločnost, katero gojiti je v prvi vrsti naloga čilega Sokola, iz katerega srede naj se širi sokolski duh po vsej domovini, da „Slovencem lepše zvezde bodo zasijale!“ Po polunoči se je mladina veselo zasukala in se je razvila prav živahna prosta zabava.

— **Sentpeterska moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda** priredita prihodnjo nedeljo v „Narodnem domu“ sijajno veselico. Oba odbora, zlasti pa ženski pod vodstvom prezaslužne gospe Vére dr. Šlajmarjeve, se trudita že dlje časa, da bode vspored veselice zanimiv in zabaven. Odbora pa bode podpiral tudi velik venec krasotico, ki so se že lani na Prešernovi slavnosti odlikovale na vsestransko pozornost. Na vsporedu je petje, vojaška godba, šaljiva loterija in še marsikaj drugega, česar danes ne smemo povedati. Glavni odbor družbe sv. Cirila in Metoda želi, da mu sežejo letos Slovenci še krepkeje pod pazduho, zato ne dvomimo, da bode veselica šentpeterskih dveh najmarljivejših podružnic prav izvrstno obiskana.

— **Slovensko časopisje.** „Mir“ izhaja bo odslej kot tednik, in sicer vsak četrtek.

— **V štajerskem deželnem zboru** se je v soboto vnela živahna razprava. Pri budgetnem provizoriju je znani razgrač posl. Walz govoril o celjskih izgredib, napadal drja. Sernca in drja. Dečka in zlasti celjske sodnike, češ, da so krivično sodili, in da za Nemca v Avstriji sploh ni več pravice!! Zavračal ga je posl. Robič, ki je namignil, da utegnejo slovenski poslanci zapustiti deželni zbor, v katerem jih čakata samo krivica in nasilstvo. V tej seji je vladni zastopnik pojasnil, da se je izplačilo zvišanih učiteljskih plač zategadelj zavleklo, ker vzame izračunanje mnogo časa.

— **Ivan Grohar,** akademski slikar, prišel je dne 11. Monakovega, je dovršil za romarsko cerkev „Marija Pomagaj“ na Brezji na Gorenjskem dve altarni slike, kateri bodeta od jutri naprej razstavljeni na brezplačni ogled v dvorani tukajšnjega „Katoliškega doma“ na Turjaškem

trgu. Opozarja na to razstavo, pridržujemo si obširnejše poročilo o teh najnovejših velezanimivih slikah Groharjevih v podlistku tekom tega tedna.

— **V Kamniku** se je v nekem javnem lokalnu neki višji davčni uradnik prav neločno znesel nad našim listom. Repenčil se je, da je list „od škofo prepovedan“ in je dva iztisa raztrgal. Ker mislimo, da možni bil povsem trezen, mu hočemo za danes prizanesti, drugič pa tega več ne stromo.

— „**Gospod**“ ne vtegne. Z Rakeka se nam piše: Dne 15. m. m. umrl je v ljubljanski dež. bolnišnici Rakovčanom zelo priljubljeni občan imenom Puntar vulgo Dragar. Na njegovo poslednjo željo pripeljan je bil na Rakek in tudi tu pokopan. Pogreb moral biti v nedeljo, 17. t. m., a naši priljubljeni gg. duhovniki iz Cérknice so rekli, da boste pogreb v ponedeljek, ker nimajo časa, radi shoda, koji se je vršil v Cérknici. G. kaplan je na leci označil, da je zborovanje „našega“ gospodarskega društva. Gotovo bi se bil tudi pogreb v ponedeljek vršil, ako bi se ne bil tukajšnji g. S. v Cérknico potrudil. Po težki borbi pridobil je duhovnika, in pogreb se je vršil ob trdi noči. Res lepo! Ni čuda tedaj, ako vera peša, kakor smo že večkrat čitali. Kakor se vidi, je res danes duhovnikom več politika in kons. društva, kakor pa njih služba.

— **Pri občnem zboru kamniške čitalnice** dne 31. decembra 1899 se je izvolil odbor tako-le: Predsednik iznova gospod Josip Močnik, podpredsednik g. Ivan Fajdiga, blagajnik g. Anton Pintar, tajnik g. Hinko Rebolj, knjižničar gosp. Josip Stele. Odborniki gg.: Drol, Mesner, Žargi in Jensko.

— **Občni zbor „Narodne čitalnice“** na Vinici imenoval je dne 30. decembra, g. Fran Juvanca, učitelja na Vruhu častnim članom „Narodne čitalnice“ na Vinici. V odbor so bili izvoljeni gg.: Joško Bergant, predsednikom, Ivo Šutej, podpredsednikom, Franc Blinc, blagajnikom, Peter Malič, odbornikom, Ivan Cvar, tajnikom in knjižničarjem in g. Franc Mihelič, odbornikom.

— **Štrajk premogarjev v Köflachu in Voitsbergu.** Dolgotrajna pogajanja med premogarji in lastniki premogokopov v köflachškem in voitsberškem revirju so se razbila. V nedeljo so premogarji soglasno sklenili, da začno z današnjim dnem splošen štrajk. Pripravljeni so se nanj že dlje časa in poskrbeli, da ne dobe podjetništva drugih delavcev. Vsled tega je v Gradcu in v okolici nastalo tako občutno pomanjkanje premoga, da so bile nekatere tovarne primorane ustaviti vse delo. Graški župan je brzjavno vprašal v Ostravici, če bi bilo dobiti za zmrzujoči Gradec premoga, a dali mu niso niti odgovora.

— **Mestna posredovalnica za delo in službe** prične poslovati jutri, dne 3. t. m. Pisarniški prostori se nahajajo v mestni hiši nasproti vodnjaka v pritličju na levo, Uradne ure so od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne in od 4. ure popoldne do 7. ure zvečer. Za vpisovanje in posredovanje se vplača 40 vinarjev ali 20 kr. in zadobe delavci in posli s plačilom te pristojbine pravico skozi 4 tedne zahtevati posredovanje.

— **Okrajno sodišče v Kobaridu** je včeraj začelo poslovati. Kobaridu in okolici je z ustanovitvijo tega sodišča močno ustrezeno.

— **Mestna hranilnica ljubljanska.** Meseca decembra 1899. leta vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 886 strank, 821.082.96 K, 624 strank pa dvignilo 384.495.84 K, V 4 četrletju 1899 dovolilo se je 217 strankam posojil 883.660 K.

— **Tombolo** priredi prostovoljno gasilno društvo na Bledu v nedeljo 7. januarja 1900. leta v gostilni g. J. Ažmana v Zagoricah. Začetek ob 6. uri zvečer.

— **Kuga med kapuni** je nastala na Štajerskem. Vsled tega je zlasti po farovjih zavladala velika žalost.

— **Obesil** se je v nedeljo popoldne okoli pol 6. ure zvečer Franc Kerže vulgo Maslar, posestnik na Opekarski cesti št. 12. Najpopred si je hotel z nožem prerezati vrat, a so mu njegovi otroci odvzeli nož. Na to je šel na cesto in so ga morali otroci voziti s sankami po cesti. Mej tem je šla njegova žena na policijo, da bi moža, pred katerim si tudi domači niso bili življena

svesti, odpeljali v norišnico. Ko se je žena vrnila, je bil mož že mrtev. Otroci so ga bili samega pustili iti v hišo in ker ga ni bilo več ven, šel je njegov sin v hišo in ga našel viseti za jermen, kateri je bil privelan na neko železo pri peči. Sin je sicer takoj odrezal jermen, a oče je še zdihnil in je bil mrtev. Franc Kerže je bil 52 let star. V zadnjem času je bil postal kako razdražljiv in v mlaju vsakega meseca se mu je skoraj vsakokrat mešalo.

— „**Nodari me je zapeljal**, da sem hotel brez posa v Ameriko“, je dejal Jurij Božič, 20 let star kmečki fant iz Soherij, ko ga je na ljubljanskem kolodvoru prejel policaj zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti.

— **Vlom.** V noči od 30. na 31. t. m. je neznan tat vlomil v barako Rudolfa Peterlinja na sv. Jakoba nabrežji in mu ukral 2 para škornjev in 2 para štifletnov. Tat je pustil na mestu tesarski svinčnik.

— **Povožen pes.** Včeraj popoldne je pri železniškem prelazu v Latermanovem drevoredu povožil vlak lovskega psa c. kr. deželnovladnega svetnika dr. Zupanca.

— **Umobolna ženska.** V nedeljo zvečer okoli pol 6. ure, ko so ravno prihajali ljudje iz šenklavške cerkve, je pred cerkvijo neka umobolna ženska, ki je bila ušla iz norišnice na Studencu, vpila, ker so jo peltali na policijo, da jo odpošljejo nazaj na Studenec.

— **Razpisana služba.** Služba poštna in brzjavne odpravitev pri c. kr. poštem in brzjavnem uradu v Mokronogu z 1. srečanom 1900. Plača 62 kron. Prošnje v enem tednu na ta urad.

Telefonična in brzjavna poročila.

— **Dunaj** 2. januvarja. Cesar se je odpeljal na lov na Štajersko, od koder se vrne v petek. Koj po njegovem povratku se začeno priprave za imenovanje definitivnega ministra. V obče se smatra, kot zagotovljeno, da bo Körber načelnik nove vlade. Ta se imenuje šele v drugi polovici meseca januvarja in bo na pol politična.

— **Dunaj** 2. januvarja. V odseku za mornarico ogrske delegacije sta se vladna privrženca Rosenberg in Toroskaj odločno izrekla proti ekspanzivni politiki grofa Goluchowskega in proti pomnožitvi mornarice, povdarjajo, da naj vlada najprej skrbi, da se monarhija ne izpodrine z balkanskih tržišč.

— **Dunaj** 2. januvarja. Danes zjutraj ob 8. uri je bila obešena Julijana Hummel, ki je bila pred nekaj tedni obsojena na smrt, ker je svojo štetočko neprestano in tako nečloveško trpinčila, da je umrla. Njen mož, ki je bil tudi obsojen na smrt, je pomiloščen na dosmrtno ječo. Julijani Hummel se je včeraj naznalo, da je obsodba na smrt potrjena. Smejala se je na glas in rekla „hvala lepa“. Ponoči je večkrat prav mirno spala. Kadar se je zbudila, je molila rožni venec. Davi je spila kavo in snedla dve žemljici. Ko so jo pripeljali pred vešala, je stopala mirno, mrmraje samo: „Jaz sem nedolžna.“ Vsa procedura je trajala le 8 minut. Od 1. 1809. je to prvi slučaj, da je bila na Dunaju ženska obešena.

— **Praga** 2. januvarja. „Nar. L.“ javlja, da je z včerajšnjim dnem 57 mestnih in nad sto kmetskih občin ustavilo izvrševanje opravil prenešenega delokroga. Njim so se pridužili vsi češki okrajni zastopi.

— **Praga** 2. januvarja. Na Žofijskem Ostrovu se je na Silvestrov večer primerila velika demonstracija. Vojaška godba ni hotela svirati „Hej Slovani“. Občinstvo je vsled tega sikalno in toliko časa klicalo „Abzug“, da je godba odšla. Občinstvo je na to pohitelo na most, podrlo ondu stoeči črno-rumeni drog, strgallo z njega vihajočo zastavo in jo vrglo v vodo.

— **London** 2. januvarja. Pri Kolesbergu se je v petek vnela mej Angleži pod vodstvom generala Frencha in mej Buri bitka, v kateri so bili Buri po dnevnevem boju premagani. Angleški naskok je bil tako silen, da se Buri niti v redu niso mogli umakniti. Buri so morali be

Darila.

Uredništvo našeg listo poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Matilda Sebenikar v Rakeku 67 K 20 vin. in sicer 60 K za prodane razglednice, ostanek pa iz nabiralnika. — G. Ivan Valenčič v Trnovem 8 K namestu novoletnih voščil. — G. Jakob Tomec, mestni nadkomisar 10 K mestu venca na krsto prijateljeve soproga g. Sofije Pfeifer. — G. inženier Ivan Zbrizaj 2 K v oprostitev novoletnih voščil. — G. Lenče 2 K iz nabiralnika pri „Belen volku“. — Skupaj 89 K 20 vin. — Živeli vsi darovalci, posebno pa še rodoljubna gospa razprodajalka razglednic!

Od novoletnih voščil odkupili so se v kriest mestnim ubogim v Ljubljani: Ces. svetnik Ivan Murnik, Ivan Frisch s soprogi. Kavčič & Lillek. S. Pogačar. Brata Pollak. Cassermann. Kavška nasl. Henrik Korn. Otto Bayer. Elija Prelovič. J. C. Röger senior. Slajmer. Deželnega sodišča predsednik Albert Levičnik s soprogi. Alois Krenner, tovarnar v Škofji Loki. Josip Dobida, višji fin. svetnik s soprogi.

Odkupili so se o prid družbe sv. Cirila in Metoda od novoletnih voščil v Radoljici naslednji gg.: Ernest Ferk, c. kr. sodni svetnik. L. Fürsager, trgovec. I. Gabrijelčič, gost. in pos. na Brezjah. Vinko Hudovernik, gostilničar. Janez Novak, dekan. Jan Sartori, trg. in pos. Dr. Janko Vilfan, odvetnik, Janez Wurnik, kipar in pos., vse po 4 krone. I. Bulovec, trg. in pos. I. Čebulj, c. kr. davčni pristav. Fran Rekar, c. kr. sodni pristav. Hugo Roblek, mag. farm. Ed. Vencajz, c. kr. davčni pristav. R. Winkler, duhovnik, vse po 2 kroni. Lj. Stiasny, učitelj, 1 krona.

* Lekarnarja Brady-Ja kapljice za želodec, prej znane tudi pod imenom Marijacejske kapljice za želodec, so vsled svojega preizkušenega, izbornega, vzbudilnega in okrepečevalnega vplivanja pri slabosti želodca in prebavnih težavah v vseh slojih prebivalstva čimdalje bolj priljubljene in se dobivajo v vseh lekarinah. Opaziramo čečitljive, da pri narocilih pazijo na podobo znamke in podpisa, ki ga objavljamo v inseratnem delu lista, ker le tedaj so Marijacejske kapljice za želodec pristne.

Zahvala.

Povodom božičnice na I. mestni slov. otr. vrtecu, blagovolil je slavni obč. svet ljubljanski podariti vsoto 150 gld. v napravo obleke ubožnim otrokom. Poleg tega so podpisane izročili še nasledne dame in gospodje vsoto 71 gld. 50 kr. Nj. prevzišenosč g. knezoškof dr. Anton Bon. Jeglič 5 gld., velecnjenja gospa županja M. Hribarjeva 5 gld., preč. g. prof. I. Gnejza 5 gld., učiteljsko osobje mest. slov. osemrazednice 7 gld. à 3 gld. darovali so: gospa Fr. dr. Tavčarjeva, g. L. Pirčeva, g. A. Skabernetova, g. M. Dolencova, g. dr. D. Majaron, à 2 gld.: gospa I. Gogola, g. N. Grošeljeva, g. M. Bončarjeva, g. I. Malijeva, g. M. Polakova, g. I. Sošanovna, g. L. dr. Hudnikova, g. I. Supančičeva, g. I. Terčekova, g. M. Druškovičeva, g. M. Velkavrhova, g. I. Knez: veleč. g. župnik M. Malenšek 1 gld. 50 kr., à 1 gld.: g. M. Bleiweis pl. Trstenika, g. A. dr. Zarnikova, gspč. I. Arcé, gspč. K. Martinak, gspč. J. Lozarjeva, g. M. Predovičeva, g. M. Černetova, g. dr. L. Požar, g. dr. J. Staré. Slavnemu obč. svetu ljubljanskemu, kakor tudi vsem tu navedenim velikodušnim darovateljem in gospodičnam učiteljicam mestne slovenske osemrazednice za njih obili trud ob priliki priprave te božičnice, izreka v svojem kakor tudi v imenu obdarovanih otrok najiskrenejšo zahvalo.

Zofija Grum

voditeljica I. mest. slov. otr. vrta. V Ljubljani, 30. decembra 1899.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 300-2 m. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padalina v 24 urah
30.	9. zvečer	7378	55	sl. zahod	jasno	
31.	7. zjutraj	7396	59	sl. zahod	skoro jas.	00 mm
"	2. popol.	7407	97	sr. jzahod	oblačno	
	9. zvečer	7411	77	sl. jzahod	oblačno	00 mm
1.	7. zjutraj	7423	69	sl. jzahod	skoro obl.	
"	2. popol.	7425	100	sr. zahod	del. jasno	00 mm
	9. zvečer	7421	78	sl. vzhod	pol. oblač.	mm
2.	7. zjutraj	7396	48	sr. jug	oblačno	03 mm
"	2. popol.	7376	102	sl. jzahod	oblačno	03 mm

Srednja temperatura sobote, nedelje in po nedeljki 6°, 7° in 8°, normale: -2°, -2° in 2°.

Bčenec

iz dobre hiše se sprejme v prodajalno z mešanim blagom. — Kje? pove upravninštvo „Slov. Nar.“ (2-1)

Crin d'Afrique

naravnost dovoženo 2355-2
Gius. Pelosi, Trst.

Vizitnice, zavitki in listovni papir s tiskom ter druga manjša trgovska naznana se takoj, lično in ceno izvršujejo

pri tvrdki (2319-3)
Karol Till.

Važno za obrtnike!

Matko Malovič, mizar v Rudolfovem na Kranjskem, opozarjam č. gg. obrtnike in industrijalne podjetnike, čast. gospodo sploh, kateri si misljijo nabaviti najcenejšo gonilno moč za stroje, vodovode, električne razsvetljave itd. naj se odločijo za

„Petrolin-motor“.

Meni je postavil tak motor tukajšnji rojok g. Karol Maintinger, izvedenec v tej stroki in zastopnik za Avstro-Ogersko. Moj motor deluje izbirno že dalj časa brez najmanjih napak, gonilna moč stane za eno konjsko silo 3 kr. na uro.

Ker sem z motorjem vsestransko popolnoma zadovoljen, izrekam tem potom najtoplejšo zahvalo za tako dobro in zanesljivo blago. Gospodom obrtnikom vsestransko prav toplo priporočam, da se v tej zadevi obrnejo le do njega, ter jih zagotavljajo da bodoje nabojle postreženi z dobrimi nasveti, kakor tudi z dobrim in poštenim blagom po najnižji ceni. Naslov mu je: (2298-4)

CARL MAINTINGER, WIEN

I., Seilerstraße, Liebenberggasse Nr. 1.

Učenca

iz dobre hiše, 14 let starega, sprejem em takoj.

F. Skušek (1-1)

trgovina z mešanim blagom v Metliku.

Damam

katere uvažujejo čisto, nežno polt, se prav posebno priporoča

Lekarnarja Piccoli-ja

Glycerin-Creme.

1 flacon 30 kr. (2322-1)

Vnanja naročila proti povzetju.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 m. po noči cesni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj cesni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprili ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne cesni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne cesni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in Kočevje. Cesni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. —

Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 46 m. zjutraj cesni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskoga, Prague, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejvice, Solnograda, Linca, Steyr, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljak, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne cesni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejvice, Solnograda, Linca, Steyr, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomost, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Lienca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne cesni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljak, Celovca, Franzensfesta Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer cesni vlak z Dunaja, Solnograda, Ljubna, Beljak, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprili ob nedeljah in praznikih z Linca. — Proga iz Novega mesta in Kočevje. Cesni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. —

Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.

Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. (4)

V angleškem skladniču oblek v Ljubljani

na voglu sv. Petra in Reseljeve ceste 3 zimska damska konfekcija za polovicu znižana. (2343-2)

2 gl. in naprej zimski Crni ovratniki,

črni in modri. Jopice podšite.

4 "

s kožušnim ovratnikom.

5 "

dekliški Empir plasc.

podšit.

6 "

kožušast naramni ovratnik, novoté.

7 "

tibet imitacija astrahan ovratnik, podšit.

8 "

fine sylete Jopice, podšite kožušnim ovratnikom.

9 "

damski havelok z ovratnikom, rokavi in kapuco.

10 "

kolesni plasc, podšit s kožušnim ovratnikom.

11 "

kolesni plasc, podšit s kožušnim ovratnikom v barvan.

12 "

čini dolgi ovratniki, podšiti in z vrcami.

Obleke za gospode, dečke in otroke v največji izberi po čudovito znižanih tovarniških cenah.

Prosim za mnogobrojen obisk, nikdo se ne sili, da kaj kupi.

Z velespoštojanjem

Oroslav Bernatovič.

Leopold Tratnik

pasar in srebrar

izdelava in zaloga električnih svetilk

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 27

priporoča prečasti duhovščini, gg. hišnim posestnikom in slavnemu občinstvu svoje lastne izdelke električnih svetilk, kakor tudi svojo veliko zalogo različnih lešencev, svetilk itd. v raznih oblikah in velikostih iz vseh največjih tovarn. Nadalje priporoča vse semkaj spadajoče steklene in porcelanaste predmete.

Kar bi se po želji stranke ne dobilo v zalogi, naredim ali preskrbim v kratkem času.

Najnižje cene.

(2253-6)

Stare petrolejske svetilke, lešence svečenike itd. prenaredim za električno svetljavo hitro in poceni.

Uzorci in ceniki vseh velikih tu- in inozemskih tovarn so na razpolago.

Najcene jše kupiš pri izdelovalcu.